

نتیجه گیری و پیشنهادات

مطالعه و بررسی نمونه های آبرفتی برداشت شده از پلاسره های تنکار به روش کانی سنگین نشان میدهد که بیشترین حجم به بخش مغناطیس نمونه ها و با حضور و انتشار کانی مگنتیت اختصاص دارد حجم بخش پر مغناطیس در اغلب نمونه ها ۱/۵ تا ۲ برابر بخش مغناطیسی متوسط می باشد. در این منطقه پارائز عناصر آهن ، تیتان ، سرب روی و زیرکن مشاهده می شود از نمونه کانی های برداشت شده در منطقه ، به طور متوسط در هر ایستگاه تعداد ۳۰-۲۵ نوع کانی سنگین شناسایی گردیده است . مطالعه هر نمونه کانی سنگین در سه بخش خاصیت مغناطیسی قوی AA، خاصیت مغناطیسی متوسط AV و بخش غیر مغناطیسی NM انجام می شود . اهم کانیهای بخش AA در محدوده ذکر شده شامل مگنتیت و تیتانومگنتیت و در بخش AV به ترتیب فراوانی شامل هماتیت، پیروکسن ، لیمونیت، الیژیست ، پیریت اکسید، آمفیبول ، گارنت و ایلمنیت مقادیر کمی کلریت و بیوتیت می باشد . کانی های شاخص در بخش NM به ترتیب فراوانی شامل زیرکن ، آپاتیت ، سافیر، طلا، باریت، اسمیت زونیت اسفالریت ، مارماتیت ، اسپینل، روتیل، لوکوکسن ، اسفن آنتاز و مقادیر جزئی پیریت و غیره میباشد.

در محدوده مورد مطالعه در ۳۰٪ از نمونه های برداشت شده طلا گزارش شده است. ایستگاههای B۱, B۸۵, B۱۰ حاوی ۱۰ ذره ، ایستگاههای B۴, B۲۵, B۸۸, B۱۲۱, B۸۶ هر کدام به ترتیب حاوی ۵, ۴, ۳, ۷, ۶ ذره و نمونه های موجود در ایستگاههای A۲۶, A۱, A۲۷ حاوی ۴ تا ۸ ذره طلا بوده اند. این ذرات به اشکال لامپی، اسفنجی ، فیلمی ، صفحه ای ، کروی و دندریتی با اقطار متوسطی از ۳۰ میکرون تا ۲ میلیمتر و با گرد شدگی کامل و نسبتاً زاویه دار شناسایی گردیدند.

بنظر می رسد انتشار ذرات طلا با افزایش مقادیر آهن و پیریت اکسید همبستگی مستقیمی داشته باشد. با مراجعه به جدول گرم در تن و مقایسه اجمالی بین مقادیر هماتیت، مگنتیت و پیریت و

فصل چهارم: نتیجه گیری و پیشنهادات

اکسید با انتشار ذرات بالای طلا می توان همبستگی نسبی بین مقادیر بدست آمده از کانیه های آهن و ذرات طلا را مشاهده کرد.

در نقشه های ترسیمی پراکندگی عنصر طلا در نمونه های کانی سنگین به ترتیب برای اعماق ۰.۰-۱.۵ متری و ۳-۱.۵ متری نشان می دهد که در اعماق سطحی منشاء ذرات طلا موجود در پلاسیر معدن مس تکنار می باشد که مربوط به دهه های اخیر می باشد. اما در مورد توزیع پراکندگی طلا در اعماق ۳-۱.۵ متری ، منشاء آن می تواند واحد متمورف سازند تکنار باشد. لذا پیشنهاد می گردد که این واحد مورد کاوش های علمی بیشتر قرار گیرد و حتی الامکان تا اعماق ۱۰ متری آبرفت ها توزیع کانی سنگین بررسی شود.